

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Koburžan — knez bolgarski.

Bolgari, o katerih še pred par leti marsikdo ni druzega vedel, nego da stannjejo nekje v orientu, kjer kakor Göthe pravi „die Völker einander schlagen“, začeli so, odkar so jih Rusi osvobodili turškega jarma, postopati tako razposajeno, da so že pravcati „enfant terrible“ za evropske diplomate. V svoji vročkrvnosti uprizarjajo vedno nove nepričakovane dogodke, ki vznemirjajo javno mnenje in odvrtaajo politično sušo.

Plovdivskemu preobratu sledil je preobrat v Sofiji, pri katerem je Batenberžan izgubil krono, ne pa svojih previdno naloženih milijonov, potem nastalo je regentstvo, s katerim so stopila popolnem nova imena na površje, pozneje gledali smo romanje in moledovanje deputacije bolgarske z dvora na dvor, čuli strel ostraguš v Ruščuku in smrtne vsiklike nasrečnih žrtev, čitali, kako so regenti potovali po deželi, utrjevat si svoje jako omahljive sedeže, ko so po Evropi zaman iskali posojila, naposled pa smo radovedni pričakovali, kaj bode sklenilo v Trnovo sklicano sebranje.

Tej naši radovednosti je sebranje včeraj ugodilo, izvolivši princa Ferdinanda Koburškega knezom bolgarskim, kakor naznanja telegraf, jednoglasno in z naudušenjem. No, kar se jednoglasja tiče, ne bomo ugovarjali, ker opozicija glasovala ni, a naudušenje pa nam nikakor umevno ni. Kako se morejo zavedni zastopniki naroda nauduševati za princa, katerega jedva po fotografiji poznajo, ki ni kri od njih krvi, o čegar državniške sposobnosti nemajo niti najmanjšega dokaza, ki ne umeje jezika naroda, kateremu naj bi vodil negotovo osodo?

Teško je pojmiti tako naudušenje in skoro bi se mislilo, da se tudi sedaj angleški zlati igrali imenitno ulogo, kakor pri vseh novejših dogodkih na Bolgarskem, da Bolgari neso ravnali samo na svojo roko, temveč kot orodje nekaterih velesil, katerim Bolgari že dlje časa pobirajo kostanj iz žrjavice.

Iz teh razlogov sme se za gotovo sklepati, da bodo nekatere velesile novo izvoljenega kneza brez ugovora pripoznale, le Turčija, ki je v vseh odločnih vprašanjih na zibeži, ker dobro čuti, da gre v prvi vrsti za njeno kožo, bode si nekoliko

premišljala in stvar po stari turški navadi zavlačevala. Glavno vprašanje, ki je danes vsem na jeziku, pa je to: kaj poreče Rusija?

Po dosedanjem postopanju ruskih državnikov moglo bi se soditi, da Rusija izvolitve pripoznala ne bode; ker sedanjemu sebranju ne priznava zakonitosti, tudi njegovih sklepov odobravati ne more. Kako so ruski listi sprejeli včerajšnjo izvolitev, nam še ne more biti znano, a mnenje ruskih krogov baš gledé balkanskih razmer je še le pred dnevi dobro osvetlil „Nord“ pisec ob položaji mej drugim tako:

„Kamen spodtikljaja mej tremi cesarstvi — ali vsaj mej Rusijo in Avstrijo — ozbilnejši nego egiptске razlike, utegnili bi bila biti srbska stvar. A postopanje vseh interesovanih pred in po Belgrajski krizi, bilo je tako pravilno, da srbsko vprašanje ni več povod neslogi, marveč obeta, da bode povod trajnemu zblizanju. Pri tej priliki se je vidilo, da ni težav, ki bi se poravnati ne dale, ako se rešujejo v pomirljivem duhu in z ozirom na interese vseh. Pri teh razmerah slabitvi strup bolgarskega vprašanja. Regentstvo potaplja se polagoma a brez rešitve v mlaki defecita, upravne in vojaške desorganizacije. Prav zaman je, ako regentstvo pred svojim padcem še poskuša zapaliti Evropo...“

Vlada li res omenjeni pomirljivi duh mej evropskimi mogotci, potem včerajšnja volitev ne bode imela resnih nasledkov. Bolgari bodo imeli svojega kneza, če ne drugače, vsaj na papirji, sicer se pa sedanjí „status“ negotovosti ne bode preinačil, dokler se razmere mej Rusijo in Bolgarsko ne spremenijo. Princ Koburškemu bi se torej, uvažaje položaj, smelo prorokovati, kakor je Bismarck Batenberžanu, da mu bode prestol bolgarski, če ne druzega, vsaj prijeten spomin.

Novo izvoljeni knez bolgarski, princ Ferdinand Koburški, bil je dne 26. februarja 1861 porojen na Dunaji, je torej jedva 26 let star. Kakor njegov oče, ki je bil avstrijski general, pripada tudi on avstrijski vojski in je sedaj nadporočnik v 11. husarskem polku. Njegov starši brat Filip jo soprog belgijske princesinje Lujize, torej svak cesarjeviča Rudolfa. Sestra Klotilda je soproga nadvojvode Jo-

sipa. Poleg tega pa je Ferdinand Koburški tudi v sorodstvu z angleško, portugalsko, braziljsko in italijansko vladujočo hišo.

Kupčijska društva za domače pridelke.

Gospodarska vrednost vsega tega, kar ima slovenski narod kot svojo lastnino, ni velika; o bogastvu slovenskega naroda ni možno govoriti, ker tudi naravni zakladi in pomočki neso taki, da bi bilo možno zajemati veliko bogastvo ali veliko narodnogospodarsko vrednost iz njih. Vender bi se slovenski narod dobro, da, kakor je z malim zadovoljen, še celo jako dobro počutil, da bi ista vrednost ostajala v njegovih rokah in da bi znal s svojo inicijativo isto vrednost spravljati v denar, ki bi ostajal doma.

Ali slovenski narod ni bil doslej toliko srečen, da bi vrednost njegovih pridelkov in izdelkov dohajala neposredno ali posredno njemu v prid. Ne gledé na žrtve, katere je narodu doprinesati obcej domovini, ki se imenuje država, daje slovenski narod največje davke tujcem, ki živé naravnost zunaj ali znotraj slovenske zemlje.

Nobena statistika ni še povedala, koliko velikih zneskov daje slovenski narod naravnost v tujevo posest. Mi trdimo, da bi se vsak rodoljub ustrašil, ko bi bral številke in vsote, katere daje slovenska zemlja, slovenska dlan ne vsako desetletje, ampak vsako leto tujcem v oblast in lastnino. Slovenski narod je takó zavisen od tujih razmer in tujih narodnostij tudi v narodnogospodarskem oziru, da je zgolj nevednost kriva, ako se nismo bolj odtegnili tej pritiskajoči zavisnosti, nego se je zgodilo v resnici dotlej.

Ta stran je poleg politične neposredne zavisnosti najhujša in žgé vsak dan skupnost slovenskega naroda. Če pomislimo obči narodnogospodarski položaj Slovencev, vidimo, da največja gospodarska vrednost na slovenski zemlji izvira iz kmetijstva in v obče iz vsakovrstne surovine. Z denarjem, ki ga dobiva slovenski narod iz te vrednosti, pokriva z večine vse svoje gmotne in duševne potrebe. Od uredbe teh dohodkov je torej v največji meri zavisno tudi poprečno in relativno blagostanje slovenskega naroda. Ali ta uredba je silno slaba in ne zasluži doslej nikakor

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem epizala Marija S. Cummins poslovenil J. P.—ski.)

Drugi del.

Drugo poglavje.

(Dalje.)

S priprosto zaupnostjo nedolžnega otroka je storila, česar jo je prosil. Prav tam za hišo sta našla Henrika, ki se je s hlapcem zaradi oprave svoje kobile po nepotrebnem prepiral, ter baje celo vedel ni, da ga sestra opazuje. Nora kobila, nemirnejša nego drugikrat, je odskakovala od jedne strani na drugo, ter je časi prav besno naprej silila.

Bayard ju je nagloma pomiril. Henrik in hlapec sta prepir izročila njegovi rabsodbi. Celó nora kobila dala se je utolažiti, ko jej je ljubko prigovarjal ter jej z roko grivo gladil. V tem pa je opravo natanko ogledal. „Ne bojte se,“ rekel je na tihem Mabeli, ko jo je na lehkí voz prizdignil, „nađejam se, da varno dospete v mesto.“ To izgovorivši umak-

nil se je, kajti Henrik je bil že na vozu, vzel jate ter je neprevidno z bičem počil. Besna kobila se je ustrašila, po konci spela, potem se je par stopinj umaknila in naposled je oddirjala. Hlapec je prizdignil svetilnico, da bi videl, ali je vse v redu; ko je voz drčal krog hišnega ogla, zasvetila je luč na obličje Mabeli, ki je bila pobešeno glavico prizdignila ter se obrnila, da bi z zadnjim pogledom poslovlila se od svojega dobrotnika in od dobrotnika svojega brata.

Koliko bolesti in koliko hvaležnosti lahko izraža jeden sam pogled! Ko bi bilo Bayardovo človečno in blagodušno dejanje zahtevalo deseteren trud in deseterno žrtvo, plemenito njegovo srce bi ne bilo želelo večjega plačila, nego je bil pogled globokočutne, goreče in hvaležne devojke; ta pogled žaril mu je z bledega, solznega in skrbipolnega obličja, ki se je za trenotek po njem ozrlo in potem v temni noči izginilo.

„Da drug drugemu lajšamo bremena, le s tem izpoznavamo mej seboj skrivnosti svojih src“, mislil si je postojé na mestu, dokler ni voz varno prišel skozi vrata na glavno cesto. „Kako napačno sem sodil to trpečo devojko!“

Duševni njegov preklic presekal je surov glas hlapčev: „Le dirjaj, ti mladi zanikrnež“, vskliknil je „in angelj ob tvojej stravi naj ti obvaruje kosti.“

„Patrik, pripelji mi brzo, brzo konja“, rekel je Bayard obrnivši se k hlapcu, ki je ravno v hlev odhajal.

„No, gospodine Bayard, vi pač danes ne bode hoteli v L. — nazaj?“

„Da, spati čem tam v gostilni; Patrik, jako hvaležen ti bodem, če mi jutri o pravem času za prvi vlak tja prineseš prtjago. Z gospodom Karlom čem o tem govoriti“, in to izgovorivši tekel je v bišo.

Skozi drevored se peljavši in na veliko cesto prišedši čutila se je Mabel neizrečno olajšana, da je veliki nevarnosti ubežala. Brat se je res otel večje sramote, a na cesti pretila jej je druga nič manjša nevarnost. Zakrivati si ni mogla, da Henrik ni mogel ognjevitte kobile voditi ali pa poznati slabe ceste, katere se je še od prej dobro spominjala. Noč je bila temna; peljati se je bilo čez več mostov in na nekem kraji vila se je cesta ob robu strmega brega ter je bila le z dobrim držajem zagrajena. Na srečo bila je cesta prve kilometre kaj široka in

tega imena. Slovenec prideluje in izdeluje in — prodaja brez vsakega skupnega načrta. Posamnik se trudi in bori, kakor more; obče naprave mu silno malo koristijo, že zaradi tega, ker ne delajo zanj, ali pa jih celo ni.

Mnogokrat je bilo že povedano in poudarjeno, da je ravno narodno gospodarstvo ona stroka, v kateri nam zakoni ne delajo ovir; in četudi so zavisi uspehi od prometa, torej naposled tudi od cest in železnih prog, je vendar mnogo strani, za katere imamo proste roke in tudi moč, da bi si jih sami uredili. Proste roke imamo za snovanje zavodov in društev, kateri bi pospeševali gmotno stanje in pred vsem povečevali dohodke za jedne in iste pridelke in izdelke.

Na prvem mestu nemamo društev, ki bi skrbela ne samo, kakó bi se pridelki najbolje prodajali ali zamenjavali za drugo blago, ampak tudi, kakó bi skupljeni denar ostal in ostajal v rokah domačih sinov, na korist tudi obćemu blagostanju in napredku. Vzemimo za zgled samo slovensko sadjarstvo. Vse slovenske pokrajine imajo ugodno podnebje in zemljo za raznotero sadje; mnogo se sadja tudi pridelava in se ga bo pridelalo še več, ko se razširi primeren praktičen pouk mej narodom za kmetijstveni oddelek. Narod je tudi zadovoljen, da prejme mnogo za sadje, kedar je dobra letina, in je vesel celó tam, kjer ni, ne prog ne cesta, ker začeli so podjetniki zahajati po sadje celó v take prometno zanemarjene in pozabljene kraje. Ali isti zadovoljeni slovenski kmet ne vé, da velik, če ne glavni delež vrednosti prodanega sadja, ne pride v njegov žep, ampak v žep onega, ki je kupil sadje od kmeta. In ta kupec je z večine tujec; ta tujec odnese dobiček v tuje kraje, in če ostane na slovenski zemlji, dela konečno z istim dobičkom v narodno škodo onega kmeta, s katerega pridelkom je obogatil.

Če pa kupec tudi ni tujec, ostane sicer dobiček v domači zemlji, toda ne v rokah vseh onih kmetov, kateri so prodali sadje, ampak v rokah pojedinca, o katerem se ne vé, kakó bo isti dobiček obračal.

Ko bi pa osnovali domača trgovinska društva za sadje, bi ista društva skrbela, da bi kmet za isto sadje več potegnil, nego potegne zdaj, ko mora sam prodajati sadje brez pomoči primerne družbe. Poleg tega se odtegne obćemu blagostanju tudi skupni dobiček, kateri bi društvo porabilo v narodni prid, bodisi v neposredno pospešitev sadjarstva, bodisi za zadrage gospodarske in v narodne namene.

Kdor stvar premišljuje, kakó zaostali smo v tem delu obćnega gospodarstva, silno lobžaluje in pomiluje slovenski narod, da si ni še pomagal v vseh deželah s primernim skupnim podjetništvom za prodajo sadja in drugih pridelkov. Zato pa je nujna potreba, da se otresemo tudi v tem pogledu tujcev, in da pred vsem snujemo taka društva z dvojnimi glavnimi namenoma, prvič, da društva skrbé za kar možno dobro prodajo domačih pridelkov, in drugič, da ostane ves denar doma, z glavnim dohodkom v rokah pridelovalcev, z ostalim društvenim dobičkom pa obrnena obćo narodno korist. Taka osnova se razločuje od onih društev, ki stopajo jedino s tujimi

gladka, tako da sta res sprva lahko brez nevarnosti se naglo vozila. Henrik je bil sprva jako zgovoren in šumeč, poslej pa je obmolčal, odjenjal je vajeta ter je pustil konju korakoma stopati. Tako sta prišla nekoliko dalje ter se približala mestu, kjer se cesta razhaja; kar je Henrik glava omahnila, naslonila se Mabeli na ramo; Mabel je opazila, da je bil zasipal. Tresoč se zgrabila je vajeta, katera so njegove onemogle roke vpuštile. Pustivši ga spečega prevzela je prvkrat in v kaj težavnih razmerah odgovorno nalogo voznika.

V tej zadregi zaslišala je ugodni jej glas konjskih podkov, in dasi v temi ni mogla natanko razločiti, prepričala se je vendar kmalu, da jej je minula vsaka nevarnost. Dotekel jo je jezdec, ki je potem svojega konja brzdal ter ves čas ostale vožnje bil je zvest varuh, vodnik in prijatelj. Na vsakem ovinku ceste jahal je naprej in nora kobila sledila mu je nagonoma; na vsakem nevarnem mestu jahal je stalno poleg kobile in Mabel je večkrat zapazila, da jo za uzo vodi. Sedaj spred, sedaj zadek, časih je v temoti popolnem izginil, časih pa se je precej vidil; sedaj je na višini malega brda čakal, zmeraj pa je bil dovolj blizu, da so se konjske podkve razločno slišale. Človek bil bi mislil, da je le slučajen

kupec v dotiko, z namenom, da se blago v obće razproda. Zategadelj je treba na Štajerskem dotičnemu sadjerejskemu društvu razširiti delokrog, društvom samim je skrbeti, da pošljejo, če možno, lastne ljudi, v dotična tuja mesta, kjer primerno posredujejo razprodajo domačih pridelkov.

Brez take določene osnove potegnejo vedno tujci glavni dobiček, bodisi da prodajajo Slovenci sadje ali druge pridelke. To pa nam je zabraniti po domačih društvih.

Yporej.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 8. julija.

Čehi bodo začeli energično zahtevati, da se odpravijo nemški izpiti na češkem vseučilišču, uredi obrtno šolstvo na Češkem po njihovih željah ter češko vseučilišče bolje preskrbi z raznimi učnimi sredstvi. Ko bi se vlada ne hotela ozirati na njih želje, jo Čehi tudi ne bodo več v vseh ozirih podpirali.

Te dni se je prvokrat na višji kmetijski šoli na Dunaji vršil državni izpit tudi v češčini. Dva češka kandidata sta delala izpit za učitelstvo kmetijstva. Jeden teh dveh kandidatov se ni izšolal na Dunaji, ampak na neke kmetijske šoli na Češkem. Pri izpitu sta dokazala ne samo, da sta zmožna poučevati v češčini, ampak sta tudi izpit iz jednega strokovnega predmeta napravila v češčini. Nemški listi se jezé, da se je ima to dovolilo.

Vnanje države.

Nova srbska vlada dovolila je v Novem sadu izhajajoči „Zastavi“ Zagrebškemu „Obzoru“ in „Srbobranu“ zopet prihod v Srbijo. V kratkem se bode tudi drugim na Ogerskem izhajajočim srbskim in hrvatskim listom, katerih razširjevanje je dosedaj bilo v Srbiji prepovedano, ugod dovolil. Kakor se kaže, začelo se je v Srbiji z nastopom Rističevim svobodnejše gibanje. — Volitve za skupščino bodo v avgustu ali pa v septembru. Poprej se pa še snide v Belemgradu velik shod radikalcev.

Srbija in Črnagora se bosta bolj zblížali, ker je v Belemgradu prišel Ristić na krmilo. Obe državi imata mnogo skupnih interesov in zategadelj je želeti, da sta v prijateljstvu.

V Trnovem zbrani so skoro vsi člani bolgarskega velicega sebranja. Prišli s o celo oni člani opozicije, kateri lani neso priti hoteli, ker neso priznavali sebranja za zakonito. 33 poslancev je pri 1. seji storilo obljubo, katerih lani ni bilo k sejam. Volitev kneza bila je jednoglasna, toda člani opozicije se je nekda neso udeležili.

Po poročilih iz Carigrada je 30.000 Rusov na turške meji v Aziji. Nekateri mislijo, da hoče Rusija sedaj zahtevati, da Turčija uvede reforme v Armeniji, katere so obljubljene po Berolinske pogodbi. Mogoče je pa tudi, da je Rusija zbrala zategadelj vojakov v Aziji, da se odškoduje v Aziji, ko bi Bolgarija se proglasila za nezavisno ter bi Turčija temu ne ugovarjala. To bi bilo proti Berolinskemu dogovoru in Rusom bi se potem tudi ne bilo več brigati za Berolinski dogovor in pomaknili bi svojo mejo proti Erzerumu in polagoma se potem od azijske strani približali Bosporu in Dardanelam.

Zborovanje italijanske zbornice se je odložilo do jeseni. Bil je pa že tudi skrajni čas, kajti zaradi velike vročine je že poprej veliko poslancev ostavilo Rim in odšlo v razna letovišča.

Kaj tacega pa še ni bilo, da bi bil kak minister priporočal, da se odpravi njegovo ministerstvo. To se bode sedaj zgodilo na francoskem. Nov poljedelski minister Barbe hoče v ministerskem

sovetu priporočati, da se odpravi poljedelsko ministerstvo in njega agende razdele mej druga ministerstva. Več poslancev pa baje ni zadovoljno z odpravo poljedelskega ministerstva. — Novo francosko ministerstvo ne predlaga nobenega povišanja davkov, pa tudi nikacega posojila. Ravnotežje napravilo je s samim znižanjem državnih stroškov. Pri rednem budgetu hoče prištediti 69 in pri izrednem 60 milijonov frankov.

Nemce je jako razdražilo, da hočejo Francozi zahtevati, da bodo tujci morali plačevati vojaško takso, kakor jo Francozi, kateri neso vojaki. „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“ pravi, da je to proti mejnarodnemu pravu in proti Francozom, da se bode z njimi jednako postopalo v Nemčiji. Pa tudi „Der Hannoversche Courier“ preti, da bode Nemčija začela strožje proti tujcem postopati. S tem pač Francozov ne bodo ostrašili, saj so že dosedaj Nemci iztiravali Francoze in Poljake. Če bodo Francozi začeli bolj strogo z Nemci postopati, je to itak le posledica nemškega izzivanja, zategadelj Nemci nemajo pravice pritoževati se, da se jim krivica godi.

Norveški „storting“ vsprejel je jednoglasno predlogo o reorganizaciji vojske.

Angleška policija prišla je v Liverpoolu in Birminghamu aretirati irskih dinamitovcev na sled. Več so jih zaprli, kakor je vselej o tacih prilikah.

Dopisi.

Iz Pulja 7. julija. (Slavnostni dnevi.) Radosni vzklici so potihnili, vsak je zopet pri svojem poslu. A spomin na te dneve živel bode še dolgo v srcih naših. To so Vam bili dnevi radosti, kakeršni so le tedaj mogoči, ako mej hvaležni narod pride vladar, ki . . . no vladar, kakeršen je ravno; Fran Josip.

Vsak čin tega preblagega vladarja priča nam glasno o živej zavesti, ki jo On nosi v blagem srcu o svetih vladarskih dolžnostih svojih; vsak trenutek kaže nam ganljivo skrb, živo zanimanje za one, kojim je On v pravem pomenu besede — oče.

Bilo Vam je krasno jutro dne 4. t. m. Malo minut pred 6. uro začuli smo gromeče pozdrave topov: bližal se je dvorni vlak Puljske postaji. To gromenje zajedno iz fortov, s kastele in vseh vojnihi ladij prevzame človeka in z nekim sveto-radostnim vznemirjenjem pričakovali smo prihod onega, komur so veljali na daleč se razlegajoči ti pozdravi. Točno ob 6. uri došel je vlak pred „poslopje štaba“ na „Rivi.“ (Pri nas prihaja namreč vlak prav v mesto, ker je kolodvor po jednem tiru zvezan z arzenalom.)

Tam so cesarja pričakovali zastopniki posameznih oblastev; vojaških, civilnih in duhovskih, vsa učeča se mladina in razna Puljska društva. Od tam peljal se je cesar naravnost na veliki prostor za vežbanje vojakov za mornarsko vojašnico, kjer je pregledal vso Puljsko garnizijo. Vojaki so defilovali in cesar je bil nekda jako zadovoljen, osobito se je pohvalno izrazil o čvrstih postavah slovenskega našega polka „Milan“ in njihovim eksaktnem defilovanju. Tujca pa vsakako najbolj zanimiva vojaška parada mornarjev, ker mu je tak prizor čisto nov. Ob 9. uri javil nam je strel, da se je visoki gost ukrcal na jahti „Miramar.“

4. in 5. julija bile so razne vaje eskadre, streljanje na tarčo, nočne vaje. Najzanimivejši je bil vsakako napad torpedovk na velike oklopnice, izvršen

Naposled se je vendar prebudil, silovito stegoval ter rekal, da je vražno dolgočasno toli daleč po noči se vozariti; h kratu jej tudi vzel vajeta iz rok. To je Mabel osrčilo in zanašaje se na nagon konja stopila je brez tuje pomoči in z nekoliko nevarnostjo na tlak ter ga je opazovala na potu do hleva. Ta trenutek izginil so jej vsi dvoumi o bitiji polnočnega spremljevalca, kajti ko je strahoma na vratih poslušala in tja po ulici gledala, jahal je nenadoma mimo nje ter je izginil v mer, v katero je bil Henrik šel. Tudi njegova istovetnost z Bayardom ni bila več dvoumna; kajti ko so se pol ure pozneje odprla hišna vrata, da je brat noter kobacal, pokazala se je pri luči postava odhajajočega moža, ki se je od prvega trenutka do zadnjega zvestega prijatelja izkazoval.

Pri Mabeli mu nikakor ni škodovalo, da je njen značaj napačno razumel in napačno sodil. Nasproti to je le pomnoževalo junaštvo njegovega vedenja, ker se nikakor ni dalo sebično razlagati in ker je bilo kolikor nesebično toliko tudi možato in človečno. Očitno, kot je sama slišala, izrekel se je o njej ne ravno prikupljivo in o Henriku mislil je lahko najhujše, in vendar je z obema toli po krščanski delal. Mabel mu ni bila nehvaležna za prijaz-

popotnik, ko bi ne bil tako pazno gledal na svobodno prevzeta varovanja. Čudno stanje za mlado in dobro odgojeno devojko. Z jedno roko je podpirala spečo postavu onega, ki bi bil imel biti nje naravni varuh, z drugo tresoč roko v beli rokavici pa je držala vajeta, katerih se bi ne bila navadno dotakniti drznila; in ta devojka je o polnočni temoti in v cestni samoti zavisala od čujočega tujca. A Bayard izbudil jej je bil zaupnost. In oni trenutek, ko je nagonoma opazila prisotnega moža, katerega res v temoti ni mogla izpoznati, čutila se je popolnem varno ter se spominjala Bayardovih preroških besed, da naj bode le brez strahu. Ko je dospela v nekoliko še razsvetljeno mesto, izginil je še le jezdec. Ko je voz drdral prek tlaka glavne ulice, slišalo se je peketanje njegovega konja vedno manj in manj. Pri svetlobi uličnih svetilnic izpoznala je Mabel še le razločno svoje stanje ter je skušala spečega brata prebuditi. Ta trenutek je skoro mislila, da se jej je sanjalo in da je pred jezdec bil le goli privid. Ni bila lahka naloga, Henrika iz spanja prebuditi. In celó prišedši do vrat tetine hiše, premišljevala je Mabel, ali bi šla z voza ali ne, boječ se, da Henrik ne bi mogel nora kobile peljati v hlev, ki je nekoliko dalje ob cesti stal.

pri električnej razsvetljavi. Je pa tudi prezanimiv prizor tak napad. Oklopnice slutijo, da jim preti pogube po torpedih. Treba je toraj čuvati in skrbeti, da se torpedovkam prepreči lansiranje torpedov. To je pa le mogoče, ako se prostor okolu razsvetli. Čaroben je pogled, ko pada cel šop žarkov električne luči po morske vršini, zdaj sem, zdaj tja. Kar najedenkrat pade luč na nekaj črnega, brzo se premikajočega — to je torpedovka, ki skuša lansirati torpedo, da bi uničila sovražnega velikana. Zdaj je treba, da store gostostrelke na oklopnici svojo dolžnost; jeden dober strel in mali peklenšček pade v jamo, ki jo je drugemu kopal. S tem pa ladija še ni rešena, ker napada se udeleže dve, tri, štiri torpedovke, vsaka od svoje strani.

Dne 6. t. m. ob 9. uri jutraj bila je pa glavna točka programa — orjak, velikanske teže zlezel je v valovje naše Adrije. Ob 8¹/₂ uri blagoslovil je novo ladijo superijor mornarice monsignor Račič z asistencijo. Ko je bilo vse pripravljeno, javil je to poveljnik arsenala Nj. veličastvu. Kumica, nadvojvodinja Marija Terezija, pritiskala je na tipalnik (Taster) elektriške zveze in botelja, ki je visela nad krovom ladije se je razbila; vino se je razlilo po krovu — to je krst ladije. Direktor ladije tesalnice dal je znamenje, velikan se je začel na „saneh“ vsled pritiska hidravličskih stiskalnic pomikati in v par minutah je bil v morji. Raz vse ladije razlegal se je hura mornarjev, topovi so gromeli in godbe so igrale cesarsko himno. Bil je pretrčujoč, veličasten moment. Po vseh gričih okoli mrgoleče ljudstvo bilo je veselo razburjeno.

Popoldne bila je regata.

Razsvetljava imela je pa biti taka, kakršne Pulj še ni videl. Priprave so stale mnogo denarja. A proti 8. uri se je nebo zmračilo, hud veter je začel pihati in ravno je bilo vse prižgano, usul se je grozovit dež in v malo trenutkih so bile priprave po pristanišči uničene, a kljub temu, da je bilo kakor iz škafa gnetlo se je na tisoče in tisoče ljudstva po ulicah, hoteč posloviti se od preljubega monarha. Erenetični živio-klici — Slovani smo pri tem tekmovalni odločno zmagali — pozdravljali so odhajajočega visokega gosta, ko je stopil v dvorni voz. Do zadnjega smo vstrajali, kljubujoč razlučenim elementom, da si do niti premočeni. Vse je obžalovalo, da je vreme, ki je bilo ves čas tako lepo, zadnjo, prekrasno točko izbrisalo iz programa. Res škoda!

Kako da je bilo potem po gostilnah, se pa ne da popisati, to je bil sodni dan, kar trlo se je vse.

A o tem, o vsprejemu deputacij in raznih epizodah v prihodnjem dopisu. C—t—č.

S Pivke 5. julija. (Strelna na izvirniku „Pivke“.) Dne 4. julija t. l. hoteli so Klenški vaščanje pokošeno seno spravljati v kupe. Pokošene imajo veliko na tako zvanih „mlakah“. Zaradi slabega vremena ga premetavajo sem ter tja že čez teden dni. Kakor vsaki dan prej tako pridre se teški osodepolni oblaki nad „mlake“ tudi v ta dan. Kmalu se ulije dež in sodra začne padati. Tri sestre in brat, Polh po imenu, grabili so pridno blizu votline, kjer izvira „Pivka“. Starejša sestra

Mica Polh imela je dežnik. Hitro skočijo se oni trije pod dežnik in čakajo na lepo vreme. Ker ploha le ne poneha, pomaknejo se h kupu sena, kjer sta se tiščala že dva druga kosca. Najedenkrat zabliška in tresk! — v dežnik. Vsi so pocepali nezavestni na tla. Dve vrglo je več metrov daleč.

Smrtna tišina nastane. Ljudje, ki so od daleč to videli, prihite na pomoč. Posrečilo se jim je po dolgem trudu pet omamljencev zdraviti. Mico pa, ki je držala dežnik, niso mogli spraviti k zavesti. Ni imela več življenja. Zato se pečajo le z onimi peterimi in jih peljejo domov. Mej tem prihitita še dva moža k Mici ter vnovič poskušata, kako bi se mogla Mica vsaj še za trenutek zdraviti. Drgneta in treseta jo po žilah več časa a zastoj — ni bilo uspeha. Že sta jo hotela zapustiti, kar jo še jedenkrat primeta in vnovič drgneta. No — zdaj se strese in bluje po žveplu smrdljivo sokrvice ter jame dihati. Odpeljali so jo na dom in je upanje, da ozdravi. Strela udarila je v dežnik, ter ga neusmiljeno razdejala. Omenjeno deklino, ki je dežnik držala, zadelo je v desno ramo in levo nogo. Pri členku leve noge pretrgala je čizem ter napravila za „potakon“ veliko luknjo v njem. Njeno sestro Franco zadelo je pa na oko in se danes slabše počuti, kot Mica. Obe ležita. Vsi drugi so že zdravi. Na obrazu pozna se jim pa še vedno nepopisljiv strah, ki so ga občutili. Velika sreča in hvala Bogu, da so bili ljudje blizu, drugače bi bili najbrže vsi zapali za vselej. Bog nas obvaruj enakih prizorov! —c.

Domače stvari.

— (Znani rodoljub, velečastiti gospod dr. Jarnej Zupanec,) c. k. notar itd. bivši ustanovnik prve Ljubljanske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda pristopil je mej pokrovitelje te družbe in včeraj doplačal dotični znesek. Naj bi ga posnemali tudi drugi premožnejši rodoljubi.

— (Deželni odbor kranjski) dovolil je po toči poškodovanim občinam na Dolenjskem 2000 gld. podpore.

— (Družba sv. Cirila in Metoda) v Ljubljani naznanja: Prečastito škofijstvo Tržaško je z dopisom dne 3. julija, št. 1203, vodstvu na njegovo spoštljivo prošnjo naznanilo, da je cerkvenim nadzornikom in komisarjem za otroško zabavišče pri sv. Jakopu v Trstu imenovan p. n. ondotni gospod župnik, konzistorijalec Dragotin Fabris.

— (Odbor „Slavca“) naznanja še jedenkrat tem potom, da imajo društva, izvan Kranjske, katere se bodo udeležila slavnosti blagoslovljenja zastave, prositi svoje oblastnije za dovoljenje; vsem društvom na Kranjskem pa je od tukajšnje deželne vlade dovoljeno udeležiti se.

— (V Rudolfovem) snuje se „Dolenjski Sokol“ ki se pa bode nekda spojil s tamošnjo prostovoljno požarno brambo v jedno društvo.

— (Iz Idrije) se nam piše: Wolfve slavnosti odbor naznanja, da je c. kr. okrajno glavarstvo dovolilo, da se sme dne 14. avgusta t. l. praznovati razkritje spominske plošče, katera se bode uzidala na spomin za mesto Idrijo in za ves slovenski narod velezaslužnemu umrlemu knezo-

škofu Ljubljanskemu Antonu Alojziju Wolfu na sv. Barbare cerkvi v Idriji, kjer je bil pokojni vladika krščen. Vabila in programi razpošljejo se v kratkem.

— (Utonila) je danes dopoldne ob 8¹/₂ 12. uro blizu Koširjevih toplic pred Prulami Roza Turk, žena bivšega dimnikarja Janeza Turka, stara 62 let. Pri mitniškem uradu jo je mestni služnik Janez Stefan že mrtvo iz vode potegnil. Prepeljali so jo v mrtvašnico pri sv. Krištofu.

— (Veselica) katero so napravila vse slovenska društva v Trstu dne 3. julija na korist družbi sv. Cirila in Metoda, vrgla je 190 gld. čistega dobička.

— (Čitalnica Mariborska) priredi v nedeljo dne 10. t. m. izlet v Ruše, kjer bode v g. A. Muleta hiši veselica, pri kateri svira godba c. kr. 47. pešpolka. Odhod iz Maribora ob 3. uri popoldne.

— (Nova pošta) otvori se dne 15. t. m. v Fálu (Faal) ob koroški železnici. Ž njo bode združena nabiralnica c. kr. poštne hranilnice.

— (Semenj v Žireh.) C. kr. deželna vlada je dovolila, da bode letos semenj z blagom in živino v Žireh dne 6. avgusta.

— (Hude ženske.) Pankracij Krivec, posestnik v Zibiki, tožil je, kakor čitamo v „Slov. Gospodarju“, svojo svakinjo, ker si je lastila kos njegovega zemljišča in je pravdo dobil. Na to ga napade svakinja, njena mati in dve sestri na pol i ter ga obdeluje teh čvetero žensk s koli tako, da bode nesrečnež težko ozdravel.

— (Razpisano) je mesto učitelja na jednorazrednici pri sv. Mihaelu pri Žuzemberku. Plača 400 gld., službena priklada 30 gld. in stanovanje. Prošnje do 31. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Ptuj 8. julija. Pri volitvi v okrajni zastop volilna komisija narodna, skrutinium se pričenja, najbrž 10 glasov narodne večine.

Ptuj 8. julija. Zmagala narodna stranka s 118 glasovi proti 99 nasprotnim.

Trst 8. julija. Najvišji dvornik, Nopcsa poslal je po nalogu cesarice pomorskemu poveljniku Sternecku telegram, v katerem izraža visoko radost, da se je stolpnjača „Cesarjevič Rudolf“ tako ugodno spustila v morje ter prosi blagoslova od Boga, da bi ladija na čast Avstro-Ogerske in hrabre mornarice vsekdar s slavo ovijala svojo zastavo.

London 8. julija. Zjutranji listi odobravajo izvolitev Koburžana, „Times“ mislijo da je gotovo, da Anglija in Italija in Bržkone tudi Turčija volitvi ne bodo ugovarjale.

Carigrad 8. julija. Wolff naznanil, velikemu vezirju, da ne ostane dalje v Carigradu, nego do 10. julija.

Tirnova 7. julija. Po volitvi kneza se je sebranje odložilo, dokler ne dojde odgovor princa Koburškega.

Zug 7. julija. Preteklo noč se je zopet kos nabrežja v jezero pogreznil. Doslej se je pogreznilo 30 hiš.

Tretje poglavje.

Nekaj bilo je tu, kar je v dolgi roči

Čuvalo potršno voščeno luč;

Nekaj, kar ni onemoglo v dneva žalosti,

Kar se ne straši hudega dela, kar ne pozna težave.

Gospa Ridgwayeva se je drugo jutro močno gnjevala, ko jej je Mabel na nje vprašanje odvrnila, da je slavnemu gostu gospe Bloodgoove neso predstavili, da pa misli, da je bil neki gospod Bayard. To zanemarjenje je toli razjarilo čestihlepno teto, da brzdač svoj radovednost nikakor ni svojih sosed izpraševala; kajti bala se je priznati, da se nje bratičinja z njim ni seznanila. Mabeli na tolažbo se v pričo nje o njem ni več govorilo.

A neznanen je bil ta srd gospe Ridgwayeve v primeri z razkačenostjo nad njenim bratičem. Tekom dne je bila poizvedela od Ivane, svoje kuharice, — ta je slišala to od hišine gospe Paradoksove, hišina je slišala to od Piatrika, sluge gospoda Bloodgooda, da je mladi Novojorčan prejšnji večer prav besno vozaril domov in da je bilo pravo čudo, da je s svojim zmajem kosti srečno v mesto pripeljal.

Kolikor časa je Henrik igral nalogo olikanega gospoda in kolikor časa ga je vsa okolica kot bo-

gatega, darovitega in duhovitega mladeniča slavila, menila se previdna gospa Ridgwayeva ni nikakor, kako nepremišljeno čas trati ali kako brezozirno denar očetu zapravlja. A nje posvetna previdnost se je močno vznemirila oni trenutek, ko je prezrl poštenega vedenja skrajne meje, katere olikana družba določuje; in slišavši, da so celo posli njegovo ime izgovarjali, zbalala se je, da bi njeni hiši mesto časti, le sramoto delal. Vrstila se ni mej one gospe, katere bi bilo rahločutje zadržavalo, da ne bi vprico Mabele svojega zaničevanja in svoje nevolje o nespodobni dogodbi, kot se je izrazila, izrekla. Tudi se ni pomišljevala Henriku z očitnimi namigi pokazati, da je o nesramnih dogodkih onega večera, o katerih po vsem mestu govore, vse poglavitno poizvedela; in srdila se ni le nad njim, kot pouzročiteljem onih nesramnih dogodb, ampak srdila se je nad vsemi, ki so bili toli nesrečni, da so z njim bili količkaj v zavezi.

Koliko malo se je tudi Henrik zmenil za vse nje surove napade in boleče posmešice, vendar Mabeli so napravljali najbolj mučne bolečine. Tem hujše jej je bilo, ker je videla, da jih Henrik sicer s trmasto nemarnostjo posluša, vendar ga z drugimi okolščinami le dražijo in v obupnost ženo.

(Dalje prib.)

Možje volilci občin!

V sredo dne 13. julija t. l. bode voliti v Ptui deset zastopnikov v okrajni zastop.

Ceravno je kmečkih posestnikov več stotin in ti plačujejo jezera in jezera več štibre nego mesto Ptuj, smejo vendar vse občine celega velikega okraja voliti samo deset odbornikov izmed štiridesetih, mesto pa osemnajst, ker voli ono samo osem zastopnikov in deset mestnih trgovcev in obrtnikov pa deset zastopnikov.

Krivicca, katera se kmečkim posestnikom tu godi, vas volilne može občin naj opominja, da volite dne 13. t. m. le svoje može v okrajni zastop in ne segate po onih, katere vam priporočajo in ponujajo mestjani in njih prijatelji, sicer si bode zopet sami roke za tri leta zvezali. —

Slabe letine in vedno večja štibra, katero so nam nakopale krivične učenitve posestev in katere se ne bomo z lehka rešili, silijo nas skrbeti za to, da se dragi okrajni zastopi ali celo odpravijo, ali da se izdatki za okrajni zastop tako uravnajo, da bodo primerni dejanskim dohodkom.

Le zato, kar je nujno in neobhodno potrebno, naj se denar izdaj; dozdajna večina okr. zastopa pa je bila preradodarna z denarjem.

Kmečki posestniki ne potrebujejo dragega in lepega kamenega zida ob Dravi, kjer so bile preje mesnice, za katerega je dal dozdajni odbor proti volji kmetov nad 1400 gld., ker njim Drava jemlje drugod travnike in njive, ki njih redijo, oni ne potrebujejo tujih učiteljev, katerim so se dajale od prejšnjega odbora štipendije; kmet ima sam revne, potrebne sinove, tem se naj dá podpora, če preostaje okrajnemu zastopu denarja.

Tudi novi dolg, v znesku nad trideset jezer, kateri se je zadnji čas okraju naložil, žuli in teži hudo kmeta. Zakaj tedaj denar tratiti?

Volilni možje! Kmetom gre večina in prva beseda v okrajnem zastopu, ker oni nosijo največ bremen. Ne dajte se tedaj slepiti in strahovati od vaših nasprotnikov in skrbite le samo za-se! Pridite vsi volit in volite kot zastopnike može vaše krvi in vaše vere, kateri bodo z vami in za vas v vašo korist delali povsodi in vselej!

Volite pa te-le može:

1. Čeh Alojzij, posestnik v Ločici; 2. Domiter Jožef, posestnik v Vurbergu; 3. Greif Anton, posestnik v Šikolah; 4. Hernec Matjaž, posestnik v Sedlačku; 5. Jurič Jakob, posestnik pri sv. Lovrenci n. p.; 6. Lah Jurij, posestnik v Pongercu; 7. Leskovar Anton, posestnik v Majšbergu; 8. Ploj Jakob, dr. v Ptui; 9. Strah Jurij, posestnik na Gibini; 10. Vidovič Janez, posestnik v Prvencih.

Na Ptui, dne 1. julija 1887.

Odbor društva „Pozor.“

Družba sv. Cirila in Metoda.

Uplačale so podružnice:

Turjaška	50 gld. — kr.
Blejska	37 „ — „
Železniška	23 „ 45 „
Dolška na Goriškem	20 „ — „
Brdska	63 „ — „
Kranjska Gora	23 „ — „
Ptujska	30 „ — „
Vrhnjska	267 „ — „
Črnomaljska	78 „ — „
Šoštanjka	50 „ 73 „
Gor. Logaška	63 „ 60 „
Šentjakobsko-Trnovska v Ljubljani	229 „ 80 „
Idrijska	40 „ 88 „

Dalje so darovali:

G. V. Lapajne v Idriji	2 „ — „
G. Treuensfeld v Ljutomeru najdeni denar	1 „ — „
Sl. banka „Slavija“	200 „ — „
Čitalnica v Il. Bistrici	6 „ — „
Dohodek zabave Šentjakobsko-Trnovske podružnice	16 „ 35 „
Obrtnijsko pomočno društvo v Ljubljani	10 „ — „
G. dr. J. Kulavice, vodja semenišča	10 „ — „
Prof. dr. F. Celestin v Zagrebu	5 „ — „

Sl. podružnice prosim, da blagovolje priposlati svoje doneske, ker je že poteklo prvo polletje.

Ljubljana, dne 6. julija 1887.

Dr. Jos. Vošnjak, blagajnik.

Poziv kranjskim sadjarjem!

Vsled neposredne zveze z vitemberskimi sadnimi trgovci zvedela je podpisana družba, da tudi letos namerava priti mnogo nemških kupcev na Kranjsko po sadje. Že sedaj je pa bila družba od teh kupcev naprosena poizvedeti, ali bode mogoče dobiti tudi letos na Kranjskem več vagonov jabolk in hrušek za most.

Vsled tega prosi uljudno podpisana družba za poročila iz vseh onih občin ali krajev, v katerih bode mogoče dobiti v jeseni vsaj po jeden vagon takega sadja. Zlasti prosimo gospode duhovne, učitelje in one, kojim je kaj mar za korist naših sadjarjev, da naši prošnji blagoizvolijo prav kmalu ustreči.

C. kr. kmetijska družba kranjska, v Ljubljani, 8. julija 1887.

Darila za „Narodni Dom“.

Prenesek	16528 gld. 94 kr.
Vazo Petričič, podžupan v Ljubljani	6 „ — „
Družba pri Jarneji na St. Peterski cesti	8 „ — „
Moški zbor Ljubljanske Čitalnice	50 „ — „
Pri izletu „Glasbene Matice“ nabrala gosposodična Daneš L.	6 „ — „
Dohodek Merelli-jeve predstave v redutni dvorani	13 „ 30 „
Matija Jelenec, sluga banke „Slavija“ v Ljubljani	5 „ — „
Alojzij Sorč, zastopnik banke „Slavija“ v Bolci	— „ 20 „
Dragotin Hofer, zastopnik banke „Slavija“ v Cateži	3 „ 85 „
Skupaj	16621 gld. 29 kr.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—75)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

7. julija.

Pri stonni: Prečninger, Kogovšek, Bayerle, Schlesinger, Braun, Abeleš, Rosaniš, Löwy, Knoll, Grillitsch, Schneider z Dunaja. — Kronfeld iz Zagreba. — Fumai iz Grada. — Scholz iz Štajerskega. — Dejak iz Gotne vasi. — Zešnik z Reke. — Dellawz iz Pulja. — Baron Togli, Končina iz Istre. — Naberger iz Proseka.

Pri stonni: Schreiber vit, Schild, Schuster, Vogt z Dunaja. — Mahl iz Grada. — Zarli iz Kočevja. — Krumpelz Trsta. — Schiwitzhofen vit iz Gorice.

Pri južnem kolektorju: Komlič iz Trsta. — Uršič iz Ljubljane.

Pri avstrijskem cesarju: Pakič iz Borovelj. — Fischer iz Feldkirchena.

Pri bavarskem dvoru: Ullmann iz Šopronja. — Goglia iz Trsta.

Poštna zveza.

Odhod iz Ljubljane.

V Novo mesto vsak dan ob 6. uri zjutraj, vprejema blago in popotnike. Prostora je za pet ljudi.

V Lukovce preko Domžal vsak dan ob 7. uri zjutraj.

V Kočevje preko Velikih Lašč vsak dan ob 7. uri zjutraj.

V Kamnik vsak dan ob 7. uri popoldne po letu, ob 8. uri popoldne po zimi.

V Polhov gradec in na Dobrove vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 7. uri popoldne po letu, ob 2. uri popoldne po zimi.

Na Ig vsak dan ob 7. uri popoldne po letu, ob 3. uri popoldne po zimi.

Prihod v Ljubljano.

Iz Novega mesta vsak dan ob 2. uri popoldne.

Iz Lukovce vsak dan ob 5. uri 25 minut popoldne.

Iz Kočevja vsak dan ob 6. uri 20 minut popoldne.

Iz Kamnika vsak dan ob 9. uri 5 minut popoldne.

Iz Polhovnega gradca in Dobrove vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 9. uri 15 minut popoldne.

Iz Iga vsak dan ob 8. uri 30 minut zjutraj.

Meteorološki poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Večtrvi	Nebo	Mo-krina v mm.
7. julija	7. zjutraj	739.26 mm.	19.0° C	sl. vzh.	jas.	—
	2. pop.	739.10 mm.	20.0° C	sl. vzh. d. jas.	0.00 mm.	—
	9. zvečer	740.18 mm.	14.8° C	sl. vzh.	jas.	—

Srednja temperatura 17.9°, za 0.7° pod normalom.

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

Dunajska borza

dne 8. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.55	gld. 81.50
Srebrna renta	83 —	83.25
Zlata renta	113.25	113.35
5% marčna renta	96.90	96.85
Akcije narodne banke	8.9 —	889 —
Kreditne akcije	281 —	280.75
London	126.60	126.65
Srebro	—	—
Napol	10.03 1/2	10.03
C kr. cekini	5.95	5.95
Nemške marke	62.17 1/2	62.20
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 130	gld. 25 kr
Državne srečke iz l. 1864	100	163
Ogerska zlata renta 4%	101	25
Ogerska papirna renta 5%	87	90
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld. 117	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	25
Kreditne srečke	100 gld. 177	—
Rudolfove srečke	10	50
Akcije anglo-avstr. banke	120	104
Tramway-društ. velj. 170 gld. n. v.	227	75

Koroški Rimski vrelec,

popolnem brez vseh žvepljenih spojin, joda, bromovih in borovih solij, lahko prebavljiva, ukusna planinska voda, prirodno pristen. Pokazal se je posebno uspešen pri plućnem in kataru v črevih, pri boleznih žolčeca, mehurja in oblistij, — jako fina mizna voda brez vsakih stitnih nasledkov, ki vina ne počni in mu tudi ne dá slabega ukusa.

Glavno zalogo v Ljubljani ima

M. E. SUPAN, Dunajska cesta.

Pri Rimskem vrelcu — postaja južne železnice Prevali — je prijetno letovišče, okrepčujoče visokoplaninski zrak, cena stanovanja, restavracija, kopeli.

Uprava vrelca, pošta Gutenberg na Koroškem. (437—8)

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz mojega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrbna Smukova ženitev. Humoriistična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlvska sedba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojine. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Hei mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetakega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
6. zvezek: I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojnim se te. Zgodovinska povest. — V. Pomarejeni bankovec. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krumpir kradel. — VII. Črta iz življenja religioznega agitatorja.

Zvezek po 60 kr.

eleg. vezan po 1 gld.

Pri vnanjih naročih

lih velja poštšina

za posamični neve-

zani zvezek 5 kr.

za vezani 10 kr.

Dijaki

dobivajo Jurčičeve

„Zbrane spise“ po

60 kr. izvod, ako

bi naroč skupno

najmanj deset iz-

vodov.

(79—28)

„NARODNI TISKARNI“

in Ljubljani.

Kongresni trg.

Gledališka stolba.

BRATA EBERL

prodajata najboljšo in najcenejšo

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87—116)

LJUBLJANA.

Za frančiškansko škofijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. šte. 4. LJUBLJANA.